

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2009. évi október hó 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A gondatlanságból elkövetett hamis vád vétsége miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. július 10. napján kihirdetett 2.Bf.243/2008/6. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg:**

A vádlottat az ellene 1 rb gondatlanságból elkövetett hamis vád vétségének (Btk. 234.§) vádja alól **felmenti.**

A felmerült 4.280 (négyezer-kettőszáznyolcvan) Ft bünygyi költséget az állam viseli.

Megállapítja, hogy a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság ítéletének száma helyesen: 2.Bf.243/2008/6.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Városi Bíróság a 2008. március 18. napján kihirdetett 9.B.183/2008/3. számú ítéletében a vádlottat 1 rb. gondatlanságból elkövetett hamis vád vétségének vádja alól felmentette és megállapította, hogy az addig felmerült bünygyi költség az állam terhén marad.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott felmentése miatt, bünösségének megállapítása és joghátrány alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést.

A kijelölés folytán másodfokon eljáró Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. július 10. napján kihirdetett 2.Bf.243/2008/6. számú ítéletével az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottat bünösnek mondta ki a

Btk. 234.§ -ba ütköző gondatlanságból elkövetett hamis vád vétségében, emiatt megrovásban részesítette. Kötelezte 4.280.-Ft bünygyi költség megfizetésére.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott és védője a vádlott bűnösségének megállapítása miatt, felmentésért jelentettek be fellebbezést a harmadfokú bírósághoz.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.221/2008/1-I. számú átiratában, és képviselője az ítéltábla nyilvános ülésén a másodfokú ítélet a tényállásában fellehető, emiatt szándékos bűncselekmény elkövetésének megállapítására okot adó iratellenesség kiküszöbölését indítványozta. Eszerint az iratok tartalma alapján az ítélet 2. oldalán írt első bekezdés utolsó mondatát és a bizonyítékok értékelése köréből azt a rá vonatkozó megjegyzést: „ a vádlott a feljelentés megtételekor tisztában volt azzal, hogy **T1 tanú** csak 2004. május 30-ig töltötte be az ügyvezetői tisztséget, a vádlott ezt a körülményt elismerte és észlelte-„, az ítéltábla a tényállásból és az indokolásból mellőzze. Helyette állapítsa meg, hogy a vádlott figyelmét a feljelentés megtételekor elkerülte, hogy **T1 tanú** már nem tölti be az ügyvezetői tisztséget. A vádhatóság álláspontja szerint a vádlottat gondatlanság terheli abban, hogy a feljelentésben azt állította **T1 tanúról** - akinek ügyvezetői megbízatása a módosított társasági szerződés alapján átvezetett cégbejegyzési adatok szerint 2004. május 12-től 2004. május 30-ig állt fenn -, hogy a kft ügyvezetője, s e minőségében nem teljesítette a felszámolás elrendelését követő adminisztratív kötelességeit. Ez az állítás adminisztratív csődbüntettel való hamis vádolás volt, amelyet kft.esetében a csődtörvény alapján csak a gazdálkodó szervezet ügyvezetője követhetne el. Az első fokú bíróság ezzel ellentétes jogi álláspontja a Btk. 290. § és 291. §-ában írtaknak és ezek háttérjogszabályainak nem felel meg.

Egyetértett a megrovás alkalmazásával, de a joghátrányhoz tartozó indokolás kiegészítését indítványozta azzal, hogy **T1 tanú** magánjogilag jogellenes, ám büntetőjogilag nem üldözött magatartásánál a vádlott cselekményének - vagyis a büntetőjogilag tilalmazott eszköz igénybevételenek -, jóval kisebb a társadalomra veszélyessége. A másodfokú ítéletnek a bűnösség megállapítására vonatkozó és egyéb rendelkezéseit törvényesnek tartva a fenti korrekciókkal annak helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője fellebbezésének indokaként az ítéltábla nyilvános ülésén az írásban benyújtottakkal egyezően hangsúlyozta, hogy a vádlott feljelentésében nem állított hamis tényeket, mikor azt közölte a nyomozó hatósággal, hogy **T1 tanú** a felszámoláshoz szükséges iratokat nem adta át, és megakadályozta a felszámolási eljárás lefolytatását, emiatt az adminisztratív csődbüntett elkövetésével gyanúsítható. A másodfokú bíróság a védő érvelése szerint megalapozatlan tényállásból, a büntetőjog szabályainak megsértésével állapította meg védenca bűnösségét a váddal

egyezően, erre figyelemmel a másodfokú ítélet megváltoztatását és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott a harmadfokú eljárás nyilvános ülésén csatlakozott védőjéhez és a bűncselekmény alóli felmentését kérte. Kiemelte, hogy a feljelentésen kívül nem tudja milyen más törvényes eszközt vehetett volna igénybe ahhoz, hogy felszámolóként a jelentős adóssággal terhelt cég ügyvezetőjét az iratok átadására rászorítsa.

A vádlott és védő fellebbezése alapos.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezések alapján Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítéletét a Be. 387. § (1) bekezdése szerint az első-és másodfokú bírósági eljárásokkal együtt bírálta felül és ennek során megállapította, hogy büntetőeljárási szabálysértést az eljáró bíróságok nem vétettek. Az ellentétes első és másodfokú döntések miatt megnyílt harmadfokú eljárásban az ügy érdemi felülvizsgálatának eljárásjogi akadálya nem volt. Az első fokú bíróság az ügyet felderítette, és a másodfokú bíróság határozatát változtatás nélkül erre a tényállásra alapította. Az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüket teljesítették.

A Be. 388. § /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően a harmadfokú felülbírálat során is irányadó, a másodfokú ítélet alapjául szolgáló tényállást az ítélet tábla az iratok tartalma alapján és magából az első fokú ítélet indokolásából a Be. 388.§ /2/ bekezdésének alkalmazásával a tényállás 2. oldal első bekezdésének utolsó mondatát annyiban egészítette ki, hogy „a cégjegyzékben változás bejegyzésként szerepelt /nyomozati iratok melléklete 44. lap / **T1 tanú** képviseleti jogosultsága és annak időtartama 2004. május 12-től, 2004. május 30-ig. E bejegyzést a cégbíróság a felszámolási eljárás jogerős befejezésekor 2005. április 11. napjától kezdődő hatállyal törölte.”

Az ítélet tábla a fentieknek megfelelően a tényállás 2. oldal első bekezdésének utolsó mondatát pontosította, mert bizonyíték hiányában a vádlott tényleges helyzetnek megfelelő tudattartalmára nem lehet megalapozottan következtetni, tényként csak azt lehet a tényállásban rögzíteni, hogy „a vádlott a feljelentés időpontjában észlelhette az iratokból ezeket az adatokat.”

A vád tárgyává tett bűncselekmény vádja alól az első fokú bíróság bűncselekmény hiányában azért mentette fel a vádlottat, mert az ítéletben kifejtett jogi álláspontja szerint **T1 tanú** a kft. meghatározó befolyással rendelkező tulajdonosaként ügyvezetői jogosultság hiányában is rendelkezhetett a társaság vagyonával, ennél fogva jogszerűen tett ellene büntető feljelentést adminisztratív csődbüntettet elkövetése

miatt. A másodfokú bíróság ellentétes álláspontja szerint a tőle elvárható körültekintést elmulasztotta és valótlanul állította, hogy **T1 tanú** a felszámolás alatt álló cég ügyvezetője, holott az adminisztratív csődbüntett elkövetőjeként nem lehet olyan személy felelősségét megállapítani, aki nem ügyvezetője a gazdasági társaságnak, hanem tulajdonosa, ekként a vádlott kellő gondosság nélkül közölt a feljelentésében hamis adatot.

Mindezen jogi érvelésekkel az ítéletábla nem értett egyet.

A vádlott 2005. július 14. napján kelt, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőrfőkapitányság Gazdaságvédelmi Osztályához eljuttatott feljelentésében azt közölte, hogy a ... Kft. felszámolását a bíróság elrendelte. **T1 tanú** a felszámolási eljárás lefolytatását megakadályozta, mert a nála lévő iratokat kétszeri felszólítás ellenére nem adta át, cselekménye az adminisztratív csődbüntett, és számviteli fegyelem megsértésének megállapítására alkalmas, és e miatt kérte vele szemben a büntetőeljárás megindítását.

A döntése során a megyei bíróság kizárólag azt vizsgálta, hogy a vádlott a feljelentés megtételekor kellő gondosságot tanúsított-e abban a kérdésben, hogy **T1 tanú** ügyvezetői tisztsége ténylegesen fennállt-e, ebből következően a feljelentésben írt bűncselekmény megvalósult-e.

A cégtörvény 39-§-ának /1/ bekezdése szerint a gazdasági társaságot a vezető tisztségviselő képviseli harmadik személyekkel szemben, valamint a bíróságok és más hatóságok előtt. A jelen ügyben **T1 tanú** helyett más ügyvezetőt a cégjegyzékben nem tüntettek fel, ezért a vádlott a feljelentés tartalmában nem állította hamisan, hogy **T1 tanú** a felszámolással megszűnt cég ügyvezetője. Az ügyvezető személyében bekövetkezett minden változás a társaság külső viszonyaiban a cégnyilvántartásba történő bejegyzésétől függően hatályos, az ügyvezetői tisztséget betöltő személy megbízatásának ezt megelőző megszűnése csak befelé, a társaság és a tagok viszonyában bír jelentőséggel, a cégjegyzékbe bejegyzett ügyvezető kötelezettsége marad a cég képviselete a jegyzékből való törléséig.

A ... kft. cégnyilvántartási adatai szerint a felszámolás elrendeléséről hozott végzésben írt felszámolás kezdő időpontjáig a céget változatlanul **T1 tanú** képviselte, ügyvezetői tisztségét a cégbíróság hivatalból a felszámolás elrendelésének jogerőre emelkedésétől, 2005. április 11-i hatállyal törölte.

A felszámolás alatt álló cég korábbi ügyvezetőjének ezért **T1 tanút** kellett tekinteni, annak ellenére hogy a tényleges helyzet szerint a felszámolás elrendelése előtt 2004. március 12-től május 30-ig állt fenn a társasági szerződésben rögzített vezető tisztségviselői megbízása.

A fentiekre tekintettel nem sértett büntető jogszabályt a vádlott azzal, hogy a cégnyilvántartás szerinti ügyvezetővel szemben tett feljelentést a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjét terhelő kötelezettségek elmulasztása miatt, az ügyvezető személyét nem felületesen, a saját feltételezése, hanem a cégnyilvántartás alapján közölte.

A Btk. 234. §-ba ütköző hamis vád vétségét gondatlanságból az követi el, aki mást a hatóság előtt bűncselekmény elkövetésével valótlán tényállítással, vagy hamis bizonyíték alapján vádol, és gondatlanságból nem tudott ezek valótlanságáról vagy hamisságáról. Az irányadó tényállás alapján az ítélőtábla azt állapította meg, hogy a vádlott azzal a magatartásával, hogy **T1 tanú** ellen büntető feljelentést tett, a gondatlanságból elkövetett hamis vád törvényi tényállási elemeit nem valósította meg. A helyesbítéssel a harmadfokú felülbírálat alapjául szolgáló tényállásból téves tehát a vádlott bűnösségére vont következtetés, mivel a vádlott feljelentésének tartalma nem valótlán tényállításokat tartalmazott.

A vádlott által a nyomozó hatóság tudomására hozott adatok tényszerűen megfeleltek a valóságnak, mert **T1 tanú** a felszámolóbiztosnak nem adta át a kért iratokat és nem számolt el az adós gazdálkodó szervezet vagyonával. A csődtörvény 31. §-ában előírt záróleltár, éves beszámoló, adóbevallási, zárómérleg készítési, tájékoztatási és iratanyag szolgáltatási kötelezettségét a felszámoló biztosként eljáró vádlott felhívása ellenére nem teljesítette, a felszámolóbiztossal a kapcsolatot nem vette fel, holott két alkalommal a tértivevény tanúsága szerint a felszólító leveleket átvette.

A vádlott, mint felszámolóbiztos ezen túlmenően nem volt köteles ismerni, hogy **T1 tanú** magatartása konkrétan milyen büntető anyagi jogszabályba ütközik, csak azokat a valóságnak megfelelő tényeket és bizonyítékokat kellett szolgáltatnia, amelyek bűncselekmény elkövetésére utalnak. Az eredményes büntetőeljárás lefolytatásának lehetőségét **T1 tanúval** szemben egyébként az ítélőtábla nem vizsgálta, mert jelen ügynek az ő büntetőjogi felelőssége nem tárgya.

A gondatlanságból elkövetett hamis vád törvényi tényállási elemének hiányában a fentiek szerint a vádlott bűncselekményt nem követett el, az első fokú ítélet bűncselekmény hiányos felmentő rendelkezése - annak emelt vád alól a Be. 331.§ /1/ és /3/ bekezdései alapján felmentette. eltérő indokolása mellett-, törvényes volt.

A kifejtettek alapján az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. § /1/ és /2/ bekezdése alapján megváltoztatta, és a vádlottat az ellene

A bűnügyi költség állam általi viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 339. § /1/ bekezdésén és a Be. 398. § /3/ bekezdésén alapul.

Az ítélőtábla a másodfokú ítélet elírás folytán téves számozását a rendelkező rész szerint helyesbítette.

Győr, 2009. évi október hó 15. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. július 10. napján kelt 2.Bf.243/2008/6. számú ítélete a jelen ítéletben írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

G y ő r , 2009 október 15.

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: